

Forfatter: Arends, Jacob

Titel: BREV TIL: Schwarz, Frederik FRA: Arends, Jacob (1777-07-31)

Citation: Arends, Jacob: "BREV TIL: Schwarz, Frederik FRA: Arends, Jacob (1777-07-31)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 35.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000037.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

JACOB ARENDS.

1743—1801.

TIL SKUESPILLER FREDERIK SCHWARZ.

1777, 31. Juli.

Høystærede Herr Præses!

Eenhver af os i sær føler Ligesaa meget som De, hvor høyt vi bør at agte saa store Mænds og retskafne Kienderes Yndest, som Herr Stats-Sekreter Guldbergs, Herr General Eichstæds og Herr Etats[raad] Jacobis ere; og hvilke Pligter Deres opmuntrende og gunstfulde Udtrykke paalegge os i Henseende til vores Selskab, nemlig: utrættet Fliid til at erholde disse Opmuntringer igientagne i virkeligt Biefald grundet paa prøvede Frugter af vores Arbeyder.

Vi vedtoge |: skrive De :| i sidste Samling at lære Roller af Alzire for at øve os i at ricitere samme ved Selskabets Begyndelse; og da vi ere Mænd og ikke Børn, saa tvivle De ikke paa, at vi jo agte at opfylde denne Vedtægt. Meget vel! men De tillade os at erindre, at det er just i Følge af denne Bestemmelse og i Hensigt paa det væsentlige i Selskabets Forretninger, at vi tror at have Grunde, som forbinde os til at henvende vores Fliid paa Stykker af mere Nødvendighed for os end det benævnte. Det var |: uden Tvivl erindrer Herr Præses det selv :| Deres Enthousiasme og vores Agt for Hr. Stockfleths Oversættelse, som bevægede os til at vælge denne Tragoedie for vores Øvelser. Mueligt, tænkte vi, naar Direktionen og andre Velyndere see dets Forestilling, kunde man faae det bragt paa Theatret, hvortil vi i mange Henseende fandt det værdigt; nu veed De selv, Hr. Præses! at Stykket er allerede antaget af Directionen, ja, De har endog selv sagt os, at Rollerne ere uddeelte, og deraf have Personer uden for vores Sælskab faaet de betydeligste. Altsaa seer De, at den egentlige Aarsag for vores Valg ikke meere s. 36existerer, og synes os derfor, at det er ingen Forbrydelse imod vores Love, at vi ikke umage os med forgæves Arbeyde. Men Øvelsen? Ja! Nyttens af vore Øvelser ere uden Tvivl bestemt for Theatret og er det da ikke bedre at anvende den Umage paa de Roller, som vi virkeligen skulle spille, end paa saadanne, som allerede ere faldne i andres Lod? Og monne ikke enhver af os haver og ydermeere faae saa mange, som hans Kræfter og mueligste Fliid tillade ham at udføre? Sandt! enhver af os have ikke versificerede og tragiske Roller; men, foruden at vi ikke alle attraer at spille i Tragoedier, saa have vi jo bestandig øvet os i at læse Peder Paars og recitere Gellerts Fabler, og altsaa ikke mangle aldeles Begrebet om at recitere Vers; ydermeere, da Repetitionerne begynde med den Giærige førstkommende Mandag og skal fremdees vedvare, saa haabe vi, at Herr Præses ikke tager mishageligt, at vi yttre denne Meening: at det i det mindste kan beroe med Alzire indtil vi ere færdige med nogle af de vigtigste Stykker, som fordres paa Theatret; Ja, vi troe endog, at De selv ville føye Deres Votum til denne Beslutning, at De i øvrigt bør være overtydet og forsikkret om, at vores Iver og Bestræbelser for Sælskabets Opkomst og væsentlige Øyemed skal altid stemme overeens med Deres Ønsker. Disse vore Tanker havde vi gierne efter Begiering sendt Dem paa Deres eget blanke Papiir, men da et Quart-Blad ikke kunde rumme samme, have vi været nødsagede til at sende dem paa et andet. Zamors Rolle er bestemt for Herr Rosing, saaledes har Herr Justits R: Træschow sagt.

Vi henlever med megen Høyagtelse.

3*